

ODVJETNICI
Alen Ivković
Sunčica Novak
Suzana Trputac

51000 RIJEKA
Užarska 28
tel. 051 315-777
fax 051 313-272

31000 OSIJEK
Sunčana ulica 9
tel. 031 212-989
fax.031 212-989

e-mail:
alen.ivkovic@pravnik.net
ivkovic@odvjetnik-hr.com

žiro račun:
HR2423600001100759236

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

Pravna stvar: Na posl. br.: St – 200/2016

DUŽNIK: **STOG d.o.o.**, Varaždin, Anina ulica 2
OIB: 56775756250
zastupan po punomoćniku Alenu Ivkoviću
Užarska 28, Rijeka
OIB: 63957064080

PREDLAGATELJ: **PODRAVKA d.d.**, Koprivnica,
A. Starčevića 32, OIB: 15761637292

ŽALBA

protiv rješenja od 11.12.2020.

I Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu, posl.broj gornji od 11. prosinca 2020. (u daljem tekstu: Rješenje) pozvane su zainteresirane osobe za uplatu predujma troškova stečajnog postupka u iznosu od 10.650,00 kuna, dok je toč. 2. izreke riješeno da će sud u slučaju neuplate donijeti rješenje o otvaranju i istovremenom zaključenju stečajnog postupka.

II Protiv Rješenja dužnik u zakonskom roku izjavljuje žalbu pobijajući ga u cijelosti kao nezakonito iz slijedećih žalbenih razloga :

1. BITNIH POVREDA ODREDABA STEČAJNOG POSTUPKA
2. POGREŠNO I NEPOTPUNO UTVRĐENOG ČINJENIČNOG STANJA
3. POGREŠNE PRIMJENE MATERIJALNOG PRAVA

Pozivanjem zainteresiranih osoba za plaćanje predujma troškova stečajnog postupka sud prvog stupnja je povrijedio odredbe Stečajnog zakona, i to sve na štetu dužnika, zbog čega postoji opasnost od otvaranja (pa i zaključenja) stečajnog postupka iako za to nisu ispunjene zakonske pretpostavke, koje sud prvog stupnja nije niti utvrdio.

Naime, pretpostavke otvaranja stečajnog postupka nisu utvrđene, pa je pozivanje na uplatu troškova stečajnog postupka preuranjeno.

1.1. Sud prvog stupnja je očito zanemario činjenicu da je ovaj postupak pokrenut **na prijedlog vjerovnika**, a ne na prijedlog dužnika ili Financijske agencije.

U situaciji kada je postupak pokrenut **prijedlogom vjerovnika**, u tom slučaju je sud dužan ispitati i utvrditi dvije odlučne činjenice, koje ujedno predstavljaju zakonske pretpostavke za pokretanje i vođenje stečajnog postupka, sukladno čl. 39. St. 2. Stečajnog zakona, i to:

- **da li vjerovnik koji podnosi prijedlog ima tražbinu prema dužniku** (radi utvrđivanja aktivne legitimacije i pravnog interesa),
- da li postoje stečajni razlozi.

Takvo stajalište je u svojoj odluci posl.br. : Pž-213/2018-2 od 7. ožujka 2018. iznio i naslovni sud drugog stupnja (str. 5.)

Iako je upravo to bila uputa suda drugog stupnja u drugostupanjskoj odluci (da se utvrdi postojanje i prestanak tražbine predlagatelja prema dužniku), tu odlučnu činjenicu i osnovnu pretpostavku za pokretanje i legitimno vođenje ovog postupka sud prvog stupnja nije utvrdio, odnosno, **u tijeku postupka je dokazano da predlagatelj prema dužniku nema nikakvu tražbinu** niti je u bilo kakvom pravnom odnosu prema dužniku, slijedom čega je sud bio dužan **odbiti prijedlog vjerovnika za otvaranje stečajnog postupka zbog nedostatka aktivne legitimacije i pravnog interesa za pokretanje stečajnog postupka.**

No međutim, sud prvog stupnja je tu odlučnu činjenicu, unatoč uputi suda drugog stupnja, odlučio «preskočiti» i pozvati zainteresirane osobe na uplatu predujma za troškove stečajnog postupka, što pobijano Rješenje čini proizvoljnim, obzirom da je plaćanje predujma nema nikakve zakonske osnove u situaciji kada nije ispunjena osnovna pretpostavka za pokretanje postupka i postupanje po prijedlogu predlagatelja.

Naime, u ovom postupku je sud prvog stupnja **već u dva navrata odbio prijedlog predlagatelja za otvaranje stečajnog postupka** upravo zbog toga što je dokazano da **predlagatelj prema dužniku nema nikakvu tražbinu.**

Nesporno je predlagatelj u svojem prijedlogu istaknuo tražbinu:

- s osnova parničnih troškova u iznosu od 15.375,00 kuna po rješenju Pž-4177/2011, te
- u iznosu od 135.609.752,86 kuna po rješenju o ovrsi TS u Varaždinu Ovr-324/2010. prema dužniku Pluris d.d., a sve po osnovi čl. 550.o Zakona o trgovačkim društvima, odnosno da bi dužnik solidarno odgovarao za tuđi dug kao sudionik statusne promjene podjele s preuzimanjem.

U tijeku postupka je jasno utvrđeno mišljenjem sudskog vještaka da je tražbina u iznosu od 15.375,00 prestala namirenjem.

Isto tako je u tijeku postupka **dokazano** da su i tražbine predlagatelja (koje izvorno ima prema dužniku Fima grupa d.d. (Pluris d.d.) prestale namirenjem i prijebojem davno prije podnošenja prijedloga u ovom postupku.

No čak i neovisno o tome, nesporna je činjenica da predlagatelj **prema dužniku** ističe tražbinu po osnovi čl. 550.o ZTD odnosno, da bi za tražbinu glavnog dužnika Pluris d.d. odgovarao i dužnik kao solidarni obveznik iz razloga što je sudionik (preuzimatelj) statusne promjene podjele društva glavnog dužnika s preuzimanjem.

1.2. Čak i u situaciji da tražbina predlagatelja nije prestala namirenjem odnosno prijebom još 2010.g. (a što je dokazano), niti u tom slučaju predlagatelj ne bi mogao isticati predmetnu tražbinu prema dužniku, čak niti pozivom na čl. 550.o ZTD, obzirom na njegovu ograničenu odgovornost i činjenicu da je predlagatelj podnio prijedlog 2014.g.

Naime, nesporno prema čl. 550.0 ZTD, za sve obveze društva koje se dijeli, odgovaraju zajedno s društvom na koje je konkretna obveza prešla, i sva društva koja su sudjelovala u podjeli, no međutim, ta ostala društva odgovaraju **OGRANIČENO**, i to samo do iznosa vrijednosti dijela imovine koja je prešla na svakog od njih suglasno planu podjele, umanjene za obveze društva koje su pojedinom društvu prenesene planom podjele. – Upravo to je sud drugog stupnja naveo i u svojoj ukidnoj, naprijed navedenoj odluci PŽ-213/2018., što zapravo znači da nema solidarne odgovornosti sudionika podjele u situaciji kada su na preuzimatelja prešle obveze koje su jednake ili veće od imovine.

Dakle, u situaciji kad bi se i prihvatili svi proizvoljni zaključci suda prvog stupnja o vrijednosti imovine dužnika i njezinoj nedostatnosti (a koji nisu utemeljeni na dokazima), to bi bio samo dodatni DOKAZ da dužnik nije ni i kakvom pravnom odnosu prema predlagatelju te da predlagatelj prema dužniku nema nikakvu tražbinu zanosvanu na solidarnoj odgovornosti iz odredbe čl. 550.o ZTD, upravo zbog njegove ograničene odgovornosti sudionika podjele koju određuje ta odredba.

Naime, ako bi se i uzela u obzir činjenica da se u bilančnoj imovini dužnika nalaze **dionice Validusa d.d.** u vrijednosti 92.755.899,00 kuna (što iz bilance zapravo ne proizlazi), i da te dionice nemaju nikakvu vrijednost, jer da je društvo **Validus d.d. u stečaju od 2012.**, onda je vrlo jasan zaključak da dužnik zbog svoje ograničene odgovornosti iz čl. 550.o ZTD ne odgovara predlagatelju, jer vrijednost njegove imovine u tom slučaju ne prelazi vrijednosti njegovih obveza koje je preuzeo ugovorom o podjeli.

Naime, ako je dužnik nesporno preuzeo obveze u iznosu od 71.529.913,50 kuna, a prema stajalištu suda prvog stupnja dionice Validusa d.d. u izraženoj vrijednosti 92.747.313,09 kuna nemaju zapravo nikakvu vrijednost, onda je već na prvu vrlo jasno da su obveze dužnika preuzete ugovorom o podjeli bitno veće od vrijednosti imovine koja mu je po ugovoru o podjeli pripala, te da u tom slučaju nema nikakve solidarne odgovornosti dužnika prema predlagatelju za ispunjenje obveze glavnog dužnika Pluris d.d. !

Jer, kada se od ukupno preuzete imovine od 104.194.671,72 kuna oduzmu «bezvrijedne» dionice Validusa d.d. u stečaju u iznosu od 92.747.31,09 kuna, jasno se već tada ukazuje da su preuzete obveze u iznosu 71.529.913,50 kuna, bitno veće od vrijednosti preostale imovine (dionice Mirne d.d. i Varteksa d.d.), koje su ionako opterećene založnim pravima predlagatelja i drugih vjerovnika (HBOR), a što zapravo znači da već u trenutku sklapanja ugovora o podjeli bilančna vrijednost preuzete imovine nije imala nikakvu vrijednost za dužnika.

1.3. No povrh toga, zaključci suda prvog stupnja o vrijednosti imovine dužnika i njezine nedostatnosti za pokrivanje troškova stečajnog postupka su pogrešni, i nisu zasnovani na činjenicama utemeljenim na dokazima.

Naime, u pobijanom Rješenju sud prvog stupnja svoj zaključak o vrijednosti imovine i njezinoj nedostatnosti za namirenje troškova stečajnog postupka, zasniva na «*izjašnjenju privremene stečajne upraviteljice* od 28. Rujna **2015.** (!) i vlastitom zaključku o «bezvrijednosti» dionica Validusa d.d. Mirne d.d. i Vatreksa d.d. (zbog založnih prava).

Vrijednost imovine se ne utvrđuje «izjašnjenjem privremene stečajne upraviteljice» jer ista nije ovlaštena iznositi bilo kakve procjene o vrijednosti, obzirom da su za to ovlašteni sudski vještaci, niti se vrijednost imovine može proizvoljno iznositi zbog stečajnog postupka nad društvom Validus d.d., pa je zbog toga pogrešan i vrlo proizvoljan zaključak suda prvog stupnja u vrijednosti imovine dužnika i njezinoj nedostatnosti za namirenje troškova stečajnog postupka, odnosno rezultat je bitne povrede odredaba postupka zbog neutvrđenih činjenica i pogrešne primjene materijalnog prava na (ne)utvrđene činjenice.

Uzgred, kada su u pitanju dionice Validusa d.d., nije jasno iz čega privremena stečajna upraviteljica (potom i sud prvog stupnja) iznosi svoje stajalište da bi se se vrijednost imovine iskazana u bilanci odnosila na dionice Validusa d.d., obzirom da iz same bilance to ne proizlazi, a niti to proizlazi iz ugovora o podjeli. - Naime, ugovorom o podjeli su dužniku pripala «*ulaganja u Validus d.d.*» u vrijednosti 92.747.313,09 kuna, i nigdje se ne spominju dionice !

U ugovoru o podjeli se u odnosu na preuzetu imovinu spominju jedino dionice Mirne d.d. u vrijednosti 11.447.287,00 kuna !

Uzgred, vrlo je **proturječan zaključak** sud prvog stupnja, kada najprije navodi da dužnik nije dokazao da bi bio vlasnik dionica (Validus, Mirna, Varteks), a istovremeno upravo na bezvrijednosti baš tih dionica zasniva svoj zaključak o nedostatnosti imovine dužnika. – Jer, ako dužnik ne bi bio vlasnikom dionica npr. Validus d.d., zbog čega onda sud zasniva svoj zaključak o nedostatnosti imovine za pokriće troškova stečajnog postupka upravo na svojoj ocjeni o bezvrijednosti tih dionica !?

1.4. U odnosu na drugu pretpostavku za otvaranje stečajnog postupka, sud prvog stupnja u pobijanom Rješenju nije naveo niti jedan razlog ili obrazloženje !

To je važno iz razloga, što je **prijedlog podnesen zbog stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje – nelikvidnosti dužnika**, za koji je dužnik u tijeku prethodnog postupka dokazao da NE POSTOJI, a ne zbog prezaduženosti kao drugog stečajnog razloga !

Naime, u tijeku postupka je dužnik dokazao dostavom isprava, iz kojih nedvojbeno proizlazi da su tražbine, koje su bile u očevidniku neizvršenih osnova za plaćanje FINA-e, prestale namirenjem, te dostavom potvrde FINA-e da dužnik više nije u blokadi, što znači da stečajni razlog, radi kojeg je podnesen prijedlog, više ne postoji !

Odredbom čl. 4. St. 8. Stečajnog zakona je vrlo jasno određeno da se predmnijeva o nesposobnosti za plaćanje neće primijeniti ako dužnik tijekom prethodnog postupka podmiri sve tražbine koje je trebalo naplatiti s njegovih računa, a upravo to je dužnik dokazao, potvrdom FINA-e da njegov račun više nije u blokadi.

Obzirom da taj stečajni razlog više ne postoji, sud prvog stupnja je morao odbiti prijedlog predlagatelja, a ne «po službenoj dužnosti» utvrđivati da li eventualno postoji drugi stečajni razlog «prezaduženosti», a na što upućuje pobijano Rješenje i shvaćanje suda o nedostatnosti imovine dužnika za namirenje njegovih obveza.

Za takvo postupanje *extra petita* sud prvog stupnja nema nikakvu procesnu podlogu, obzirom da je ogaraničen prijedlogom iz 2014.g. i razlozima navedenim u prijedlogu.

1.5. Dakle, dosadašnjem tijeku postupka su provedeni dokazi (ugovori predlagatelja i prednika i sporazumi, ankes br. 4. Sporazuma i izjave o prijeboju dostavljene u spis) iz kojih nedvojbeno proizlazi da je tražbina, koju predlagatelj ističe u ovom postupku, odavno i **prije pokretanja ovog postupka prestala prijebojem !!**

Ujedno, dužnik nije niti može biti solidarni jamac za tu tražbinu ! Čak u slučaju da ta tražbina i nije prestala prijebojem, što bi bilo suprotno provedenim dokazima, dužnik nije obveznik te tražbine.

Dužnik bi se čak i mogao složiti s stajalištem VTS-a u drugostupanjskoj ukidnoj odluci da bi sudionici statusne promjene podjelom s preuzimanjem, sukladno čl. 550.o ZTD, bili solidarni jamci za obveze društva koje se dijeli odnosno društva koje je preuzelo konkretnu obvezu, no međutim, u ovoj stvari je jasno utvrđeno da predmetna tražbina koju predlagatelj ističe prema dužniku nije prešla na dužnika ugovorom o podjeli, već je ostala na društvu koje se dijeli, a koja činejnica je bila poznata predlagatelju prije pokretanja ovog postupka, a što je nesporno utvrđeno kao odlučna činjenica i zbog čega je ovaj sud u već dva navrata odbijao prijedlog predlagatelja.

Predlagatelj je sam u svojem podnesku od 25. travnja 2018. vrlo jasno i koncizno naveo i istaknuo da bi dužnik bio solidarni jamac za predmetnu obvezu Plurisa d.d. ..., jer ...

*«Iz ugovora o podjeli proizlazi da je **na dužnika prešla imovina društva Pluris u vrijednosti od 104.194.671,72 kn, a obveze koje su prenesene na dužnika ukupno iznose 71.529.913,50 kn iz čega da proizlazi da je na dužnika prenesena imovina čija je vrijednost veća od obveza prenesenih na dužnika**»*

Dakle, nedvojbeno i sam **predlagatelj iznosi nespornu tvrdnju i činjenicu** da dužnik nije prezadužen, jer mu je preuzeta imovina za 32.664.757,50 kn veća od preuzetih obveza.

Ako je to tako, a i sam predlagatelj to tvrdi, ujedno to proizlazi i iz ugovora o podjeli, ali iz diobne bilance, te bilance dužnika objavljene za nekoliko posljednjih razdoblja, onda je vrlo jasno da stečajni razlog prezaduženosti NE POSTOJI, jer je imovina veća od obveza !

Uzgred, u tim obvezama se nalaze i one obveze za koje je dužnik u tijeku ovog postupka dokazao da su prestale i da su postupci namirenja obustavljeni.

No, ukoliko pak bi se stajalište suda prvog stupnja *«da iza bilance zapravo nema nikakve vrijednosti»* (što je proizvoljna i paušalna tvrdnja), ni **u tom slučaju dužnik nije i ne može biti SOLIDARNI JAMAC sukladno čl. 550.0 ZTD, jer je njegova odgovornost ograničena samo na razliku vrijednosti imovine i obveza !**

Dakle, ako bi se prihvatila tvrdnja predlagatelja i zauzeto stajalište suda prvog stupnja da iza imovine navedene u ugovoru o podjeli i bilanci ne stoji nikakva imovina, i to još od stečaja Validusa d.d. od 2012., u tom slučaju je vrlo jasno da solidarne odgovornosti dužnika nema, pogotovo ne u vrijeme podnošenja prijedloga (2014.) jer nema razlike veće vrijednosti preuzete imovine od preuzetih obveza, što znači da dužnik ne može odgovarati kao solidarni jamac za tuđe obveze, a to pak znači da predlagatelj nema spram dužnika nikakvu tražbinu niti s osnova solidarnog jamstva, dakle, nema niti aktivnu legitimaciju za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka spram dužnika !

II Slijedom navedenoga, predlaže se sudu drugog stupnja da usvoji žalbu i ukine pobijano Rješenje.

Rijeka, 18.12.2020.

Dužnik po pun.